

Radiografia unor directorate

Blacks

E viața asta zilnic hărăzită
să ne împartă zahăr și venin.
Îi zicem "karma", unii zic "ursită",
iar scepticii mai folosesc "destin".

Excepție nu face omenirea,
se-mparte-n două: regi și noi veniți
Dar ce criteriu-și face azi simțirea
și-i investește pe cei parveniți?

V-ați adunat în funcții neputința
și ce trucaj e chinul arătat
că voi munciți sacrificând ființa
și regânditi idea de "curat"!

Cât de selectă e a voastră castă
născută din alegeri fără cap,
dar viața nu e jocul de canastă
să-nșiruiți al vostru handicap.

Nu acceptați gândirea luminată.
Invidia vă este abcedat
că lângă voi sunt oameni ce prin faptă
nu au cerut prostiei comodat.

Clamați în cor fără de-a face glume
c-al vostru loc e meritul deplin
a tot ce știți, ce-i nevăzut de lume
dar care, cu onoare, v-apartțin.

V-ați așezat pe tronuri de legendă
cu perne moi sub păcătos șezut
și v-ați înscris în propria agendă
o conduită demnă de barbut.

Dar fiecă secundă care trece
o respirați cu teamă în bojoc
că aerul schimbării e prea rece
și va sufla un crivăț de pitroc.

În perini va lovi cu îndârjire
și, una câte una, vor cădea
trădând o mogâldeată-n adormire

ce de pe tron în neguri va cădea.

Hulita voastră, fadă camarilă,
murdară de păcatele lumești
își va zidi din neguri rece grilă
s-o apere de focuri îngerești.

Nu vor mai fi modestele persoane
ce-au îndurat cuvinte și jicniri
să fie adăpost la reci frisoane
ce în cătări le fi-veți noi țintiri.

Acolo jos, a voastră adunare
va fi un cor de oameni renegați
ce vor căta spre propria scăpare
să-și facă din prieteni, noi argați.

Veți fi cuprinși de grea deconcentrare,
Veți sfâșia pe cel alăturat
drept jertfă la procesul de iertare
a tot ce-ați fost și tot ce ați creat.

N-o să pricepeți că vi-e soarta goală,
că viața nu înseamnă parvenism
ca tratamentul pentru a voastră boală
nu e un hap la neolichelism.

Într-un târziu o să pricepeți starea
ce nu va fi balsam ci doar pelin.
Cu disperare veți simți uitarea
ce lumea vă va prinde-o în destin.